

การจัดการสถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทย The Management of Confucius Institute in The Kingdom of Thailand

Kaiyin Zhou¹, จรัส อติวิทยาภรณ์² และรุ่งชัชดาพร เวหะชาติ³
Kaiyin Zhou¹, Charus Atiwitayaporn² and Rungchatchadaporn Wehachart³

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการจัดการสถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทย เปรียบเทียบการจัดการสถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทยตามตัวแปร สถานภาพและภาคที่ตั้ง ศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขการจัดการสถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทย ได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง 382 คนจากประชากรที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอนและผู้เรียน รวมทั้งสิ้นจำนวน 58,119 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม 1 ฉบับ และแบบสัมภาษณ์ด้วย การวิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความมีนัยสำคัญจากการแจกแจงแบบ (F-test) ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับความคิดเห็นการจัดการสถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทย ทั้ง 3 ประการ โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก
2. สถานภาพและภาคที่ตั้งของสถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทยแตกต่างกัน การจัดการสถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทยไม่แตกต่างกัน

3. ลักษณะขององค์กร มีปัญหา จำนวนบุคลากรภายในองค์กรไม่เพียงพอ บางแห่งขาดบุคลากรประสานงาน และรับผิดชอบการประชาสัมพันธ์ เปิดโอกาสให้บุคลากรได้อบรม เรียนเสริม และพัฒนาตนเองน้อยมาก แนวทางแก้ไขคือ ควรเพิ่มบุคลากรที่มีความสามารถและประสิทธิภาพต่อความต้องการ จัดบุคลากรรับผิดชอบการประสานงาน และการประชาสัมพันธ์ เปิดโอกาสให้บุคลากรภายในและภายนอกองค์กรได้อบรม เรียนเสริม และพัฒนาตนเองมากกว่าเดิม ลักษณะของสภาพแวดล้อม มีปัญหา ที่ตั้งของสถาบันขงจื้อไม่สะดวกสำหรับผู้เรียนภายนอก(ไม่อยู่ในระบบมหาวิทยาลัยที่ตั้ง) จำนวนและความแตกต่างระหว่างระดับพื้นฐานของผู้เรียนในห้องเรียนยังไม่เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน หลักสูตรไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน แนวทางแก้ไขคือ ควรประสานกับมหาวิทยาลัยที่ตั้ง เพื่อให้ผู้เรียนซึ่งไม่ใช่เป็นนักศึกษาเข้าถึงง่ายและมีการคมนาคมที่สะดวกขึ้น ควรจัดจำนวนและความแตกต่างระหว่างระดับพื้นฐานของผู้เรียนในห้องให้เหมาะสม ปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ลักษณะของผู้ปฏิบัติงาน มีปัญหา อาจารย์ผู้สอนขาดความชำนาญและประสบการณ์ขาดทักษะทางด้านภาษาไทยที่จำเป็นในการทำการสอน แนวทางแก้ไขคือ สถาบันขงจื้อควรจัดหาอาจารย์ผู้สอนมาสอนตรงกับสายงานของอาจารย์ผู้สอนหรือความถนัด เพื่อสายตรงกับหลักสูตรการสอนภาษาจีนสำหรับคนต่างประเทศ มีประสบการณ์อย่างน้อย 2-3 ปี ควรฝึกอบรมให้มีทักษะทางด้านไทยแก่อาจารย์ผู้สอน

คำสำคัญ : การจัดการ, สถาบันขงจื้อ, ราชอาณาจักรไทย, ปัญหา, แนวทางแก้ไข

¹ มหาบัณฑิต หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ

² รองศาสตราจารย์ ดร.สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ : ประธานที่ปรึกษา

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ : กรรมการที่ปรึกษา

* Corresponding author : E-mail : inthai@aliyun.com

Abstract

This research intent to study the management of the Confucius Institute of Thailand and comparing the management of the Confucius Institute of Thailand in term of parameters, status and locations; and study the problem and solution for the Confucius Institute of Thailand. The author used the 382 samples for this study which were picked from 58,119 populations of executive, teacher and student. For this study, we utilized a questionnaire and interviewing. The statistical data analysis comprises of mean and standard deviation and using f-test statistic; we've found that:

1. For the participant's opinion about the management of Confucius Institute of Thailand on 3 aspects yield an overall high level.

2. Though each institute has different status and location, all Confucius Institute of Thailand have the same management.

3. There are some problems with the organization, namely, insufficient amount of personnel, lack of the coordinator and public relation worker, there are not enough opportunity for the institute's personnel to train, attend additional course and pursuit self-development effort. Solution for these problems consist of recruiting more capable and efficient personnel, assign specific employee as the coordinator and public relation worker and creating more opportunity for both internal personnel and external people to the training, attending additional course and pursuit self-development effort. There are some problem concerning the institute's environment, namely, the location which is not convenient for external student (those who are not part of the university); number of the student and their different background are also another obstacles for preparing a suitable course; and thee existed course can't properly answer the student's need. Solutions for these problems are co-operating with the university to provide easier and more convenient way of access to the institute, adjusting the number of student, in according with their background, and adjusting the course toward the student's need. There are some problem with the personnel, namely, the teacher lack skill and experience and lack the skill of Thai communication which is required for teacher. The solutions are the institute should assign the right person as the teacher, concerning their line of work or skill that best accommodate the teaching of Chinese to non-native speaker, with at least 2-3 years of teaching experience. There should also provide Thai communication training for the teacher.

Keywords: Management, Administrators, Confucius Institute, Thailand, Problems, Solutions

บทนำ

สาธารณรัฐประชาชนจีนกับราชอาณาจักรไทยมีสายสัมพันธ์อันยาวนานสืบเนื่องมาแต่กาลโบราณ ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐก็ดี ระหว่างประชาชนทั้งสองเชื้อชาติก็ดี กล่าวได้ว่า สนิทสนมแน่นแฟ้น จนไม่อาจแยกจากกันได้ เพราะต่างฝ่ายต่างได้ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน และถ่ายทอดมรดกวัฒนธรรมให้แก่กันอย่างมากมาย ลึกซึ้งมาตลอดทุกยุคทุกสมัย ดังนั้น ความสัมพันธ์เก่าแก่ระหว่างชาติของเราจึงย่อมเป็นพื้นฐานอันมั่นคงและหนักแน่นที่จะเกื้อหนุนความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีนในยุคใหม่ (Ronglin Cen. Huiru Xin. 2528 :12) ดังนั้นการที่ราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีนจำเป็นต้องติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกันมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อด้านการค้า การลงทุน การศึกษา การท่องเที่ยวและ การใช้ชีวิตประจำวัน ก่อให้เกิดความตื่นตัวในการพัฒนาทักษะด้านภาษาจีนในราชอาณาจักรไทย

อนึ่ง โลกาภิวัตน์กระแสแห่งการก่อเกิดโลกไร้พรมแดน อันเนื่องมาจากเทคโนโลยีได้ทำลายข้อจำกัดเรื่องพรมแดนในการสื่อสารไปทั่วโลกเปิดรับการไหลบ่าของเทคโนโลยีสารสนเทศ วัฒนธรรม และองค์ความรู้ด้านต่างๆ (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2546 : 6-7) โดยเชื่อมโยงกับประเทศต่างๆ ทั่วโลก ทั้งด้าน การถ่ายเทสินค้า บริการ เงินตรา ข้อมูลข่าวสาร วัฒนธรรมและการสื่อสาร ซึ่งภาษาต่างประเทศที่ต้องทำ ความเข้าใจในหมู่คนเจ้าของภาษาเดิมให้ไปในทิศทางเดียวกัน โดยเฉพาะในประเทศที่ต้องมีความสัมพันธ์อันใกล้ชิด จำเป็นต้องใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารถึงกัน

สาธารณรัฐประชาชนจีนก็เป็นอีกประเทศหนึ่งที่มีความสำคัญต่อราชอาณาจักรไทย เพราะไทยในฐานะประชาคมหนึ่งของโลก มีความสัมพันธ์กับสาธารณรัฐประชาชนจีนมาเป็นเวลาช้านาน นอกจากเหตุผลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่ใกล้กันแล้ว เสถียรภาพและความรุ่งเรืองทางเศรษฐกิจ การเมืองจากระยะเวลา 700 ปีก่อนของราชอาณาจักรไทยน่าจะเป็นเหตุผลสำคัญอีกข้อหนึ่ง เพราะด้วยเวลาที่ยาวนานเช่นนั้น ได้มีส่วนร่วมไม่น้อยที่ทำให้ความสัมพันธ์ทั้งสองประเทศมีลักษณะพิเศษเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคเดียวกัน (วรศักดิ์ มหัทธโนบล, เขียน ฉีระวิทย์, สมเกียรติ วันทะนะ และอื่นๆ. 2542 : 482) ราชอาณาจักรไทยได้สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูต

กับสาธารณรัฐประชาชนจีน เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม พุทธศักราช 2518 ความสัมพันธ์ไทย-จีนดำเนินมาด้วยความราบรื่นบนพื้นฐานของความเสมอภาค ไม่แทรกแซงกิจการภายในซึ่งกันและกัน และอยู่ภายใต้หลักการของผลประโยชน์ร่วมกันเพื่ออำนวยซึ่งความมั่นคง สันติภาพ และเสถียรภาพของภูมิภาค และได้มีความร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดมาโดยตลอด ตามสถิติศุลกากรของสาธารณรัฐประชาชนจีน ในปี พุทธศักราช 2557 สาธารณรัฐประชาชนจีนเป็นคู่ค้าใหญ่อันดับสองของราชอาณาจักรไทย ราชอาณาจักรไทยเป็นคู่ค้าใหญ่อันดับสามของสาธารณรัฐประชาชนจีนในกลุ่มประเทศอาเซียน มูลค่าการค้าระหว่างราชอาณาจักรไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีนสูงถึง 71,260 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยมีอัตราการขยายตัวสูงถึงร้อยละ 2.2 (Embassy of The People's Republic of China in the Kingdom of Thailand[EPRCT]. สืบค้นเมื่อ 25 มกราคม 2557 จาก: <http://www.chinaembassy.or.th>) นับว่า ความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างทั้งสองประเทศมีความแน่นแฟ้น เป็นอย่างมาก

ซึ่งรัฐบาลแต่ละประเทศมีแผนงานและนโยบายสนับสนุนความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของตนกับสาธารณรัฐประชาชนจีนมากขึ้น รวมทั้งการให้ความร่วมมือด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งที่สำคัญในการติดต่อประสานงานในการดำเนินธุรกิจก็คือภาษาประเทศนั้นๆ จึงให้ความสำคัญและให้ความสำคัญในการเรียนการสอนภาษาจีนเพื่อประโยชน์ในการสื่อสารและติดต่อระหว่างประเทศ

เนื่องจากสาเหตุเหล่านี้ที่กล่าวมาข้างต้น รัฐบาลสาธารณรัฐประชาชนจีนจึงได้ก่อตั้งสำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ (Office of Chinese Language Council International : OCLCI หรือ ฮั่นป๋น: (Han ban) ขึ้นมา เพื่อเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในต่างประเทศ โดยในปี คริสต์ศักราช 2004 สำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติสาธารณรัฐประชาชนจีนได้ก่อตั้งสถาบันขงจื้อ ซึ่งเป็นองค์การการศึกษาที่ไม่แสวงหาผลกำไร สร้างขึ้นโดยร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยของสาธารณรัฐประชาชนจีนกับมหาวิทยาลัยของต่างประเทศ เพื่อสนับสนุนความต้องการใน การเรียนภาษาจีน เพิ่มพูนความเข้าใจด้าน

ภาษาและวัฒนธรรมจีนสำหรับประชาชนชาวต่างชาติ เสริมสร้าง การแลกเปลี่ยนและความร่วมมือทางการศึกษาและวัฒนธรรม เพื่อการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างสาธารณรัฐประชาชนจีนกับต่างประเทศทั่วโลก

หลายปีที่ผ่านมา สถาบันขงจื้อได้มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว เป็นสถาบันที่สำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาจีนและวัฒนธรรมจีนสำหรับประชาชนต่างประเทศ เป็นเครือข่ายแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมและเป็นสายสัมพันธ์ในการเสริมสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างสาธารณรัฐประชาชนจีนกับต่างประเทศทั่วโลก ถึงเดือน ตุลาคมคริสต์ศักราช 2013 ได้ก่อตั้งสถาบันขงจื้อขึ้นทั่วโลกรวม 440 แห่ง ซึ่งกระจุกกระจายอยู่ 120 ประเทศ กล่าวคือ ทวีปเอเชีย 32 ประเทศ รวมทั้งหมด 93 แห่ง ทวีปแอฟริกา 27 ประเทศรวมทั้งหมด 37 แห่ง ทวีปยุโรป 37 ประเทศรวมทั้งหมด 149 แห่ง ทวีปอเมริกา 16 ประเทศรวมทั้งหมด 144 แห่ง ทวีปโอเชียเนีย 3 ประเทศรวมทั้งหมด 17 แห่ง (Han ban :2014 สืบค้นเมื่อ 22 พฤษภาคม 2557, จาก: http://www.hanban.edu.cn/confucious institutes/node_10961.htm)

ในราชอาณาจักรไทย ทั้งพระราชวงศ์ รัฐบาลและประชาชนได้ให้ความสำคัญต่อ การเรียนการสอนภาษาจีน โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้รับการดูแลและสนับสนุนจาก สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เปิดหลักสูตรสอนภาษาจีนในโรงเรียนระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อาชีวศึกษาและอุดมศึกษา ทำให้มีจำนวนผู้ศึกษาภาษาจีนเพิ่มขึ้นมากมาย ราชอาณาจักรไทยกับ สาธารณรัฐประชาชนจีนได้พัฒนาความสัมพันธ์ทางการศึกษาอย่างรวดเร็ว เริ่มตั้งแต่ พุทธศักราช 2549 เป็นต้นมา ได้ก่อตั้งสถาบันขงจื้อทั้งหมด 12 แห่ง ได้แก่ สถาบันขงจื้อจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถาบันขงจื้อมหาวิทยาลัยขอนแก่น สถาบันขงจื้อมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง สถาบันขงจื้อมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สถาบันขงจื้อราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สถาบันขงจื้อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต สถาบันขงจื้อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม สถาบันขงจื้อมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต สุพรรณบุรี สถาบันขงจื้อเทศบาลเมืองเบตง สถาบันขงจื้อมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สถาบันขงจื้อมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และสถาบันขงจื้อมหาวิทยาลัยบูรพา สถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทย ได้จัดการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมทางส่งเสริม

วัฒนธรรมจีนอย่างหลากหลาย พร้อมทั้งยังได้พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมบูรณาการกับวัฒนธรรมไทยอย่างต่อเนื่อง ถือเป็นสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนทางภาษาและการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมที่สำคัญยิ่ง

การจัดการสถาบันขงจื้อโดยทั่วไปอาจยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ดังที่ หานสะ (Xue Han. 2012 : 54-94) ในงานวิจัย การศึกษาปัญหา สภาพการเรียนการสอนภาษาจีนสถาบันขงจื้อภาคใต้แห่งราชอาณาจักรไทย พบว่า ด้านตำราที่ใช้ ความยากของแบบการเรียนไม่เหมาะสมกับระดับความสามารถในการเรียนภาษาจีนของผู้เรียน เนื้อหาที่สอนไม่ทันสมัย ไม่สอดคล้องกับความต้องการชีวิตประจำวันของผู้เรียนในท้องถิ่น ด้านอาจารย์ผู้สอน ไม่ได้เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการจัดการเรียนการสอน ไม่ได้ให้ความสำคัญแก่ความร่วมมือของผู้เรียน อาจารย์ผู้สอนไม่สามารถพูดภาษาไทยได้ จึงเกิดปัญหาในการสื่อความหมาย ทำให้ผู้เรียนเข้าใจยาก ด้านผู้เรียนยังขาดความคิดริเริ่มและความกระตือรือร้นต่างๆ เป็นต้น เรื่องจำเป็นอย่างยิ่ง ที่หน่วยงานและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาทุกฝ่าย จะต้องร่วมมือกันจัดการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด มีคำตอบที่ชัดเจนทั้งผลการดำเนินงานเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อให้การศึกษามีศักยภาพและพลังเพียงพอ ในการทำหน้าที่พัฒนาคุณภาพของคนไทยให้มีความรู้ความสามารถ พร้อมทั้งจะช่วยผลักดันการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่จะเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ปีพุทธศักราช 2549 อันใกล้

จากปัญหาและความท้าทายดังกล่าวข้างต้น ทำให้การจัดการสถาบันขงจื้อยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ทำให้ไม่สามารถบรรลุเป้าประสงค์เท่าที่วางไว้ได้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยฉบับนี้ขึ้น โดยกำหนดชื่อเรื่อง การจัดการสถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อศึกษา การจัดการสถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทย เปรียบเทียบการจัดการสถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทยตามตัวแปรสถานภาพและภาคที่ตั้งของสถาบันขงจื้อ ศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขการจัดการสถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทย โดยยึดสถาบันขงจื้อทั้ง 12 แห่งที่ตั้งอยู่ในราชอาณาจักรไทย เพื่อนำผลการวิจัยไปปรับปรุงและพัฒนาการจัดการสถาบันขงจื้อ

ในราชอาณาจักรไทยให้บรรลุเป้าประสงค์ที่ฝ่ายจีนและฝ่ายไทยวางไว้ว่ามีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้นต่อไป

วิธีการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรในงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้อำนวยการฝ่ายจีน จำนวน 12 คน อาจารย์ผู้สอน จำนวน 155 คน และผู้เรียน 57,952 คนของสถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทย ทั้ง 12 แห่ง รวมทั้งสิ้น จำนวน 58,119 คน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง 382 คน โดยใช้ตารางของ เครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) จากประชากรทั้งสิ้น 58,119 คน การสุ่มตัวอย่างเป็นการสุ่มตัวอย่างแบ่งชั้นตามภาคที่ตั้งสถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทย และจับสลาก กล่าวคือ ผู้อำนวยการฝ่ายจีน จำนวน 12 คน อาจารย์ผู้สอน จำนวน 155 คน และผู้เรียน จำนวน 215 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์ แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามชนิดประมาณค่า 5 ระดับ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของสถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งประกอบด้วยสถานภาพและภาคที่ตั้งของสถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทย ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการจัดการสถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบด้วย 3 ส่วน ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามลักษณะขององค์การ ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามลักษณะของสภาพแวดล้อม ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามลักษณะของผู้ปฏิบัติงาน ส่วนแบบสัมภาษณ์ผู้วิจัยสร้างโดยกำหนดขอบเขตคำถามให้ครอบคลุมเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการจัดการสถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทย ตามลักษณะขององค์การ ลักษณะของสภาพแวดล้อม และลักษณะของผู้ปฏิบัติงาน

3. วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการขอหนังสือแนะนำตัวจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณถึงผู้อำนวยการฝ่ายจีนสถาบันขงจื้อทั้ง 12 แห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อขอความร่วมมือขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูลก่อน แล้วนำแบบสอบถาม

พร้อมหนังสือแนะนำตัว ส่งทางไปรษณีย์ผู้อำนวยการฝ่ายจีนสถาบันขงจื้อทั้ง 12 แห่งราชอาณาจักรไทย เมื่อได้รับแบบสอบถามคืน ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา 318 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 83.25 ส่วนสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ด้วยตนเองหรือทางโทรศัพท์ ภาคละ 5 ท่าน รวมถึงผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอนและผู้เรียน ทั้งหมด 20 ท่าน

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามเชิงสำรวจ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ ข้อมูลแบบสอบถามด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยนำข้อมูลที่ได้จากตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับของสถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทย การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยและร้อยละ ตอนที่ 2 แบบสอบถามการจัดการสถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทย การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างการจัดการสถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทยตามตัวแปร สถานภาพและภาคที่ตั้งสถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทย โดยใช้ความแปรปรวนทางเดียว F-test (One-way ANOVA) ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและแนวทางแก้ไขการจัดการสถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทยจากแบบสอบถามและสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะโดยการประมวลผลความคิดเห็นและแจกแจงความถี่ในแต่ละด้าน แล้วนำเสนอข้อมูลเป็นความเรียง

ผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิจัย

1.1 ผลการวิเคราะห์พบว่า ระดับความคิดเห็นการจัดการสถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทย ทั้ง 3 ประการ โดยภาพรวมอยู่ระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายประการ พบว่า ระดับความคิดเห็นการจัดการสถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการอยู่ในระดับมากเช่นกัน

1.2 ผลการวิเคราะห์พบว่า การจัดการสถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทยตามตัวแปรสถานภาพและภาคที่ตั้งแตกต่างกัน การจัดการสถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทยไม่แตกต่างกัน

1.3 ผลการวิเคราะห์พบว่า ลักษณะขององค์กรที่มีปัญหา จำนวนบุคลากรภายในองค์กรไม่เพียงพอ ขาดบุคลากรประสานงานและรับผิดชอบการประชาสัมพันธ์ เปิดโอกาสให้บุคลากรได้อบรม เรียนเสริมและพัฒนาตนเองน้อยมาก แนวทางแก้ไขคือ สถาบันขงจื้อควรเพิ่มบุคลากรที่มีความสามารถและประสิทธิภาพต่อความต้องการ จัดบุคลากรรับผิดชอบการประสานงานและการประชาสัมพันธ์ ควรเปิดโอกาสให้บุคลากรภายในและภายนอกองค์กรได้อบรม เรียนเสริม และพัฒนาตนเองมากกว่าเดิม ลักษณะของสภาพแวดล้อม มีปัญหาคือ ที่ตั้งของสถาบันขงจื้อไม่สะดวกสำหรับผู้เรียนภายนอก(ไม่อยู่ในระบบมหาวิทยาลัยที่ตั้ง) จำนวน ความแตกต่างระหว่างระดับพื้นฐานภาษาจีนของผู้เรียนต่อห้องยังไม่เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน หลักสูตรไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน แนวทางแก้ไขคือสถาบันควรประสานกับมหาวิทยาลัยที่ตั้ง เพื่อให้ผู้เรียนภายนอกเข้าถึงง่ายและมีการคมนาคมที่สะดวกขึ้น ควรจัดจำนวนและพื้นฐานภาษาจีนของผู้เรียนในห้องให้เหมาะสม ปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ลักษณะของผู้ปฏิบัติงานมีปัญหา อาจารย์ผู้สอนขาดความชำนาญและประสบการณ์ ขาดทักษะทางด้านภาษาไทยที่จำเป็นในการทำ การสอน แนวทางแก้ไขคือ สถาบันขงจื้อควรจัดหาอาจารย์ผู้สอนมาสอนตรงกับสายงานของอาจารย์ผู้สอนหรือความถนัด เพื่อสายตรงกับหลักสูตรการสอน ภาษาจีนสำหรับคนต่างประเทศ มีประสบการณ์อย่างน้อย 2-3 ปี สถาบันขงจื้อมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะฝึกอบรมให้มีทักษะทางด้านไทยแก่อาจารย์ผู้สอน

2. อภิปรายผลการวิจัย

2.1 ผลวิเคราะห์พบว่า ระดับความคิดเห็นการจัดการสถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายประการพบว่า ระดับความคิดเห็นการจัดการสถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการอยู่ในระดับมากเช่นกัน ผลการวิจัยเป็นชนวนอาจเป็นผลเนื่องมาจากการจัดการสถาบันขงจื้อเป็นการจัดการสถานศึกษา ซึ่งอยู่ในขอบเขตการจัดการการศึกษาประเภทที่ไม่แสวงหาผลกำไรการจัดการสถาบันขงจื้อจำเป็นต้องได้รับการส่งเสริมลักษณะขององค์กร ลักษณะของสภาพแวดล้อม และลักษณะของผู้ปฏิบัติงาน เพราะผู้บริหารจำเป็นต้องดำเนินจัดการ

ด้วยองค์การ สภาพแวดล้อม และผู้ปฏิบัติงานต่างๆ ให้เรียบร้อยอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน จึงทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของประหยัด ชิดทอง (2534 : 287-297) ซึ่งได้วิจัยเรื่องประสิทธิผลของการบริหารงานปกครองนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า การบริหารหรือการจัดการสถานศึกษา ควรประเมินจากลักษณะขององค์กร ลักษณะของสภาพแวดล้อม ลักษณะของผู้ปฏิบัติงาน และลักษณะของความพึงพอใจของผู้เรียนด้วย ลีหัว ซู (Lihua Xu. 2008 : 25-31) ได้ศึกษาเรื่องสภาพปัจจุบัน ปัญหาและแนวโน้มการพัฒนาสถาบันขงจื้อ ผู้วิจัยพบว่า การจัดตั้งสถาบันขงจื้อยังอยู่ในขั้นตอนที่เริ่มต้น และจำกัดระยะเวลาสั้นมากในการปฏิบัติงานต่างๆ มีความสำเร็จอย่างมาก แต่ยังมีปัญหาและความท้าทายก็ไม่น้อย แต่ละสถาบันต้องใช้แบบของตนในการพัฒนาอย่างเต็มที่ ส่งเสริมสร้างรูปแบบการเรียนการสอนที่มีลักษณะพิเศษอย่างต่อเนื่อง ทำให้สถาบันขงจื้อเป็นสถานที่ศึกษาภาษาจีนและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมที่สำคัญ นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยรายงานผลการตรวจประเมินคุณภาพภายในมหาวิทยาลัยขอนแก่นสถาบันขงจื้อ ตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ ประจำปีการศึกษา พุทธศักราช 2553 (ภรณี ศิริโชติ ภาวดี ภักดี วิลาวัลย์ ขมนิรัตน์และคณะ. 2554 : 3-30) ซึ่งได้พบว่า ปัจจัยที่สำคัญของการจัดการสถาบันขงจื้อ ได้แก่ ลักษณะองค์กร สภาพแวดล้อม ลักษณะโดยรวมของผู้ปฏิบัติงานเป็นต้น

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาเป็นรายประการพบว่า ระดับความคิดเห็นของการจัดการสถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการอยู่ในระดับมากเช่นกัน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ลักษณะของผู้ปฏิบัติงาน ลักษณะของสภาพแวดล้อม และลักษณะขององค์กร ดังต่อไปนี้

ลักษณะขององค์กร ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นลักษณะขององค์กรของการจัดการสถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทย โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ดังนี้ ด้านวัฒนธรรม ด้านภารกิจ ด้านโครงสร้าง ด้านบุคลากร ด้านครุภัณฑ์ ด้านการวางแผน อยู่ระดับมากเช่นกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ

เหยียนจิง ลี (Yanjun Li. 2009 : 62-65) ในงานวิจัย การศึกษา รูปแบบการพัฒนาสถาบันขงจื้อ ด้วยตัวอย่าง สถาบันขงจื้อมหาวิทยาลัยนิวเซาท์ (University that Opens New things) ประเทศเกาหลีใต้ พบว่า การตั้ง สถาบันขงจื้อต้องเลือกองค์การที่เหมาะสม ยึดมั่นภารกิจ วางแผนระยะยาวเชิงการพัฒนาอย่างยั่งยืน สรรสร้าง บุคลากร จัดการโครงสร้างให้มีประสิทธิผล และส่งเสริม ความเป็นต้น ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ น่าจะเป็นเพราะว่า การจัดการองค์การของสถาบันขงจื้อมีรูปแบบเท่าเทียม กัน เนื่องจากกฎระเบียบว่าด้วยสถาบันขงจื้อกำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลี เหยียน และเสี่ยวฉี เจิน (Li Yuan, Xiaoqi Zheng. 2010 : 100) ให้ศึกษาเรื่อง ทบทวนการสนับสนุน พฤติกรรมองค์การและฟังก์ชันการ ประมวลนิเทศสถาบันขงจื้อ พบว่า การจัดการองค์การของ สถาบันขงจื้อมีกฎระเบียบว่าด้วยสถาบันขงจื้อกำหนดไว้ แต่สถาบันแต่ละแห่งควรปรับปรุงการจัดการแต่ละด้าน ขององค์การให้มีความเหมาะสมตามคุณลักษณะของตน จึงน่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ถ้าสถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทยแต่ละแห่งได้นำข้อมูล ผลการวิจัยไป พิจารณาการจัดการ ปรับปรุงการจัดการแต่ละด้านให้มีความเหมาะสมตามคุณลักษณะของตน เพื่อสอดคล้อง กับการดำเนินการงาน ได้พัฒนาประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน เป็นประโยชน์ ต่อผู้เรียนสูงสุด

ลักษณะของสภาพแวดล้อม ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นลักษณะของสภาพแวดล้อมของการจัดการ สถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทย โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก ตามลำดับ ดังนี้ ด้านบรรยากาศ การเรียน การ สอน ด้านห้องเรียน ด้านอาคารสถานที่ ด้านวัสดุและ อุปกรณ์ประกอบการศึกษา ด้านชั้นเรียน อยู่ในระดับมาก เช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จินตนา สระทองขาว (2554 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยองค์การที่ส่งผล ต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาระดับคณะวิชา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน พบว่า ปัจจัยองค์การมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการดำเนินการ การประกันคุณภาพการศึกษา ด้านลักษณะขององค์การ ด้านลักษณะบุคลากร และด้านลักษณะสภาพแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ผลการวิจัยเป็น เช่นนี้ น่าจะเป็นเพราะว่า สถาบันขงจื้อส่วนใหญ่ตั้งอยู่ที่ ภายในมหาวิทยาลัย ได้ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยที่ตั้งทั้งด้าน

บรรยากาศการเรียนการสอน ด้านห้องเรียน ด้านอาคาร สถานที่ ด้านวัสดุและอุปกรณ์ประกอบการศึกษา ด้าน ชั้นเรียนอย่างเหมาะสม จึงน่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ถ้าสถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทยแต่ละแห่งได้นำ ข้อมูล ผลการวิจัยไปพิจารณาการจัดการ ปรับปรุงการ จัดการแต่ละด้านให้มีความเหมาะสมตามคุณลักษณะ ของตน เพื่อสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมจัดการเรียน การสอน ได้พัฒนาประสิทธิภาพและประสิทธิผลการเรียน การสอน เป็นประโยชน์ต่อสถาบันอย่างสูงสุด

ลักษณะของผู้ปฏิบัติงาน ผลการศึกษาพบว่า ระดับความคิดเห็นลักษณะของผู้ปฏิบัติงานของการ จัดการสถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทย โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ดังนี้ ด้านคุณสมบัติของ อาจารย์ผู้สอน ด้านทัศนคติของอาจารย์ผู้สอน ด้าน ภาระงานของอาจารย์ผู้สอน ด้านการติดตามและ ประเมินผลงานของอาจารย์ผู้สอน ด้านความสามารถ เฉพาะทางของอาจารย์ผู้สอน อยู่ในระดับมากเช่นกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ แสะ หาน (Xue Han. 2012 : 19-52) ศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน ของสถาบันขงจื้อภาคใต้ในราชอาณาจักรไทย โดยภาพ รวม ลักษณะของผู้ปฏิบัติงานของสถาบันขงจื้อภาคใต้ใน ราชอาณาจักรไทยอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ น่าจะเป็นเพราะว่า อาจารย์ผู้สอนของสถาบันขงจื้อแต่ละ แห่งของทั่วโลก เป็นอาจารย์ผู้สอนและครูอาสาสมัครมา จากประเทศจีนด้วยการสรรหา การคัดเลือก การอบรม และประเมินต่างๆ ตามกฎเกณฑ์ของส่วนกลางสถาบัน ขงจื้อ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ มี หวาง (Mi Wang. 2008 : 27) ศึกษา รูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีน สถาบันขงจื้อแห่งประเทศเกาหลี พบว่า อาจารย์ผู้สอน ของสถาบันขงจื้อคัดเลือกจากประเทศจีน เป็นอาจารย์ผู้ สอนที่มีประสบการณ์หลายๆ ปีเกี่ยวกับการสอนภาษา จีนสำหรับชาวต่างประเทศ ส่วนครูอาสาสมัครของ สถาบันขงจื้อคัดเลือกจากประเทศจีนนั้น เป็นนักศึกษา ระดับมหาบัณฑิตเกี่ยวกับการสอนภาษาจีนสำหรับชาว ต่างประเทศ ซึ่งอาจารย์ผู้สอนของสถาบันขงจื้อมี คุณสมบัติที่เหมาะสม ทัศนคติที่ดี ความสามารถเฉพาะทาง ที่เป็นมืออาชีพ จึงน่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ถ้าสถาบัน ขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทยแต่ละแห่งได้นำข้อมูล ผลการ วิจัยไปพิจารณาการจัดการผู้ปฏิบัติงาน ปรับปรุงการ จัดการแต่ละด้านให้มีความเหมาะสมตามสภาพลักษณะ

ของตน เพื่อเพิ่มขวัญและกำลังใจให้ผู้ปฏิบัติงานจะได้พัฒนาประสิทธิภาพและประสิทธิผลการเรียนการสอน เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนสูงสุด

2.2 ผลวิเคราะห์พบว่า การจัดการสถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทยตามตัวแปรสถานภาพและภาคที่ตั้งแตกต่างกัน การจัดการสถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทยไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ น่าจะเป็นเพราะว่า การจัดการสถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยภายใต้การบริหารส่วนกลางสถาบันขงจื้อแบบครบวงจร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เซีย เซียว (Xia Xiao, 2011 : 15) ศึกษาการจัดการและการพัฒนาสถาบันขงจื้อด้วยภายใต้มุมมองโลกาภิวัตน์ พบว่า โดยภาพรวม การจัดการสถาบันขงจื้อไม่แตกต่างกันมากมาย เนื่องจากฝ่ายจีนก่อตั้งส่วนกลางสถาบันขงจื้อร่วมมือกับฝ่ายต่างประเทศ รับผิดชอบการบริหารและจัดการสถาบันขงจื้อของทั่วโลก แบบครบวงจร และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เจียวาน เฉิน และตานหยาง วู (Juewan Chen, Duanyang Wu, 2009 : 26) ในงานวิจัย การทบทวนประวัติการพัฒนาสาเหตุและคุณลักษณะของสถาบันขงจื้อ ที่กล่าวไว้ว่า สถาบันขงจื้อแต่ละแห่งเป็นสาขาของส่วนกลางสถาบันขงจื้อ ส่วนกลางสถาบันขงจื้อเป็นองค์กรสูงสุดในการบริหารสถาบันขงจื้อ รับผิดชอบกำหนดรูปแบบการเรียนการสอน หลักสูตร คัดเลือกบุคลากรและสนับสนุนทรัพยากรการเรียนการสอนอย่างครบวงจร จึงน่าจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ถ้าสถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทยแต่ละแห่งได้นำข้อมูล ผลการวิจัยไปพิจารณา การจัดการปรับปรุงให้มีความเหมาะสมตามสภาพคุณลักษณะสถาบันของตน เพื่อเพิ่มขวัญและกำลังใจให้ตน จะได้พัฒนาประสิทธิภาพและประสิทธิผลการเรียนการสอน เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนสูงสุด

2.3 ลักษณะขององค์กร มีปัญหาจำนวนบุคลากรภายในองค์กรไม่เพียงพอ สอดคล้องกับ เจียงจวิน ลื่อ (Jiajun Shi, ผู้ให้สัมภาษณ์) กล่าวว่า สถาบันขงจื้อบางแห่งขาดบุคลากร โดยเฉพาะขาดบุคลากรประสานงาน และรับผิดชอบการประชาสัมพันธ์ ทำให้ทางการสร้างความสัมพันธ์กับภายนอกอย่างไม่ได้ผลเท่าที่ควร สอดคล้องกับ วัตทยา วิทยาสุนทร (ผู้ให้สัมภาษณ์) ได้กล่าวถึง สถาบันขงจื้อยังขาดการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเท่าที่ควร มีปัญหาทางสถาบันขงจื้อเปิด

โอกาสให้บุคลากรได้เรียนเสริมและพัฒนาตนเองน้อยมาก สอดคล้องกับ หรงหงเหียน เหงียง (Ronglian Liang, ผู้ให้สัมภาษณ์) ได้พูดถึงสถาบันขงจื้อเปิดโอกาสให้กับอาจารย์ผู้สอนเรียนเสริม และพัฒนาตนเองน้อย เนื่องจากขาดบุคลากร อาจารย์ผู้สอนไม่มีเวลาที่จะเรียนเสริมและพัฒนาตนเอง แนวทางแก้ไขคือ สถาบันขงจื้อจำเป็นต้องเพิ่มบุคลากรที่มีความสามารถและประสิทธิภาพต่อความต้องการ จัดบุคลากรรับผิดชอบประสานงานและการประชาสัมพันธ์ สถาบันจำเป็นต้อง เปิดโอกาสให้บุคลากรภายในและภายนอกองค์กรได้อบรม เรียนเสริม และพัฒนาตนเองมากกว่าเดิม ลักษณะของสภาพแวดล้อมมีปัญหาที่ตั้งของสถาบันไม่สะดวกสำหรับผู้เรียนภายนอก (ไม่อยู่ในระบบมหาวิทยาลัยที่ตั้ง) สอดคล้องกับกวิน แซ่ชู (ผู้ให้สัมภาษณ์) ที่กล่าวว่า สถาบันขงจื้อส่วนใหญ่ตั้งอยู่ที่ภายในมหาวิทยาลัย ทำให้ผู้เรียนทั่วไป ไม่ใช่เป็นนักศึกษาจะเข้าถึงยาก มีปัญหาทางจำนวนผู้เรียนต่อห้องยังไม่เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน ปัญหา ความแตกต่างระหว่างระดับพื้นฐานภาษาจีนของผู้เรียนมีความเหมาะสมกับการจัดการในชั้นเรียน สอดคล้องกับ ลดาวัลย์ แซ่เซิน (ผู้ให้สัมภาษณ์) กล่าวว่า จำนวนผู้เรียนต่อห้องยังไม่เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน ส่วนใหญ่มากเกินไป เนื่องจากมีบุคคลมีความสนใจในการศึกษาภาษาจีนเป็นจำนวนมาก การจัดการเรียนการสอนจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก ฉะนั้น ผู้เรียนในห้องไม่ควรเกิน 30 คนต่อห้อง เพราะอาจทำให้อาจารย์ดูแลผู้เรียนไม่ทั่วถึง ทำให้ผู้เรียนไม่ได้รับความรู้เท่าที่ควร หากมีผู้เรียนต่อห้องมากเกินไป สภาพแวดล้อมอาจจะแออัด จึงทำให้ไม่มีสมาธิในการเรียนได้ สอดคล้องกับ รุ่งทิวา กิมวาระหา (ผู้ให้สัมภาษณ์) กล่าวว่า สถาบันบางที่ไม่ได้จัดโดยแบ่งชั้นเรียนตามระดับพื้นฐานภาษาจีนของผู้เรียน แต่ทำน ฐนฐานต์ หอมเนียม (ผู้ให้สัมภาษณ์) กล่าวว่า ความแตกต่างในเรื่องระดับพื้นฐานของผู้เรียนมีอยู่บ้าง ระหว่างภาษาจีนที่ดีมากกับภาษาจีนพอใช้ แต่สามารถเรียนร่วมกันได้ เนื่องจากผู้เรียนช่วยกันเรียน อาจารย์ให้คำปรึกษาและอธิบายซ้ำ หากไม่เข้าใจ และการหาความรู้เพิ่มเติมของผู้เรียนเอง ปัญหาอีกด้านหนึ่งคือ หลักสูตรไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สอดคล้องกับ จิ้นจี้ ยู่ (Jingzhi Yu, ผู้ให้สัมภาษณ์) กล่าวว่า หลักสูตรไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนเป็นปัญหาทั่วไปที่มีอยู่ของสถาบันขงจื้อ

เพราะสถาบันส่วนใหญ่จะใช้หลักสูตรของส่วนกลาง สถาบันขงจื้ออย่างครบวงจร แนวทางแก้ไขคือสถาบัน ควรประสานกับมหาวิทยาลัยที่ตั้ง เพื่อให้ผู้เรียน ภายนอกไม่อยู่ในระบบมหาวิทยาลัยที่ตั้ง) เข้าถึงง่ายและ มีการคมนาคมที่สะดวกขึ้น ควรจัดจำนวนและพื้นฐาน ของผู้เรียนในห้องให้เหมาะสม ปรับปรุงหลักสูตรให้ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ลักษณะของ ผู้ปฏิบัติงาน มีปัญหาด้านความชำนาญและประสบการณ์ ของอาจารย์ผู้สอน สอดคล้องกับ มูทิตา มะลิลักษณ์ (ผู้ให้สัมภาษณ์) กล่าวว่า อาจารย์ผู้สอนมีความชำนาญ ด้านภาษาแต่ในด้านประสบการณ์การสอนภาษาจีนให้ กับนักเรียนต่างชาติยังต้องเพิ่ม สอดคล้องกับ กวิน แซ่ชู (ผู้ให้สัมภาษณ์) กล่าวว่า อาจารย์ผู้สอนของสถาบันขงจื้อ บางท่านยังขาดประสบการณ์ เพราะหากอาจารย์ผู้สอน มีความรู้ความสามารถเฉพาะด้านจะทำให้รู้เทคนิคการส อนว่า ทำอย่างไรให้ผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่เรากำลังสื่อออก ไป นอกจากนี้ ยังสามารถเข้าใจเนื้อหาสาระได้อย่างชัดเจน หากเป็นเจ้าของภาษาด้วย แล้วจะทำให้ผู้เรียนรู้ถึงการ ออกเสียงที่ชัดเจนเป็นอย่างไร นอกจากนี้แล้วยัง สอดคล้องกับ เจียจวิน สี (Jijun Shi, ผู้ให้สัมภาษณ์) อาจารย์ผู้สอนของสถาบันขงจื้อบางท่านยังไม่ได้มาสอน ตรงกับสายงานของอาจารย์ผู้สอนหรือ ความถนัดตรง กับหลักสูตรการสอนภาษาจีนสำหรับคนต่างประเทศ มีประสบการณ์น้อยเป็นต้น ปัญหาอาจารย์ผู้สอนสถาบันขงจื้อ ขาดทักษะทางด้านภาษาไทยที่จำเป็นในการทำการสอน เนื่องจากอาจารย์ผู้สอนมาจากประเทศจีนไม่มีพื้นฐาน ทักษะ ทางด้านภาษาไทย สอดคล้องกับ วทันยา วิทยา สุนทร (ผู้ให้สัมภาษณ์) และ ลดาวัลย์ แซ่เซ่น (ผู้ให้ สัมภาษณ์) ที่กล่าวว่า ... เมื่อผู้เรียนไม่เข้าใจในการสื่อสาร ภาษาจีน อาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่จะใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก อาจทำให้ผู้เรียนเข้าใจบ้าง มิเข้าใจบ้าง ฉะนั้น เมื่อ อาจารย์ผู้สอนได้เข้ามาทำการสอนในประเทศไทยแล้ว จึงจำเป็นต้องพูดภาษาไทยได้บ้าง นอกจากนี้ ยัง สอดคล้องกับ ศิริวิมล พรคัมเกล้า (ผู้ให้สัมภาษณ์) ที่กล่าว ไว้ว่า อาจารย์ส่วนใหญ่ขาดทักษะทางด้านภาษาไทย บางท่านได้รับการอบรมความรู้ในภาษาไทยเพียงเล็กน้อย เท่านั้น จึงทำให้อาจเป็นอุปสรรคต่อผู้เรียน เพราะการ เรียนภาษาในขั้นต้นนั้น ไม่ว่าจะเรียนภาษาอื่นๆ ที่ไม่ใช่ ภาษาจีนก็ตาม ต้องได้รับการสื่อสารที่ถูกต้องเหมาะสม ผู้เรียนภาษาจะได้ไม่เกิดอาการเบื่อหน่ายและเข้าใจ

อาจารย์ผู้สอนอย่างแท้จริง แนวทางแก้ไขคือ สถาบัน ขงจื้อควรจัดหาอาจารย์ผู้สอนมาสอนตรงกับสายงานของ อาจารย์ผู้สอนหรือความถนัด เพื่อสายตรงกับหลักสูตร การสอนภาษาจีนสำหรับคนต่างประเทศ มีประสบการณ์ อย่างน้อย 2-3 ปี สถาบันขงจื้อมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ จะฝึกอบรมให้มีทักษะทางด้านไทยแก่อาจารย์ผู้สอน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในระดับปฏิบัติ

1.1 การที่นำผลวิจัยครั้งนี้ไปปฏิบัติในการจัดการ สถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทย ภาคอื่นๆ ประเทศอื่นๆ หรือทวีปอื่นๆ ควรจัดการสถาบันขงจื้อแต่ละแห่งตาม คุณลักษณะเป็นพิเศษ และความเป็นจริงของแต่ละกรณี

1.2 การที่จะดำเนินกิจกรรมในการจัดการสถาบัน ขงจื้อ คงปฏิเสธไม่ได้ว่าล้วนเกี่ยวข้องกับงบประมาณทั้งสิ้น ซึ่งในการจัดการสถาบันขงจื้อการจัดสรรงบประมาณ จากรัฐทั้งสองฝ่ายจะไม่เหมือนกับโรงเรียนหรือองค์การ ศึกษาอื่นๆ เนื่องจากงบประมาณประจำปีของสถาบัน ขงจื้อมาจากทั้งสองฝ่ายตามสัดส่วนที่กำหนด ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้บริหารสถาบันขงจื้อจำเป็นจะ ต้องพิจารณา เพื่อจัดสรรงบประมาณในการจัดการ สถาบันขงจื้อ เพื่อที่การจัดการศึกษาจะได้มีความ เรียบร้อยเป็นอย่างดี และมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

2.1 การวิจัยครั้งนี้ ไม่ได้ศึกษาลักษณะของความ พึงพอใจของผู้เรียนด้วย เนื่องจากเมื่อนำแบบสอบถามที่ เกี่ยวกับลักษณะของความพึงพอใจของผู้เรียนให้ผู้เรียน ประเมิน จะทำให้ตัวแปรต้นมีแต่กลุ่มเดียว เพราะฉะนั้น หากต้องการศึกษาลักษณะของความพึงพอใจของผู้เรียน นอกจากผู้เรียนแล้ว ต้องให้ผู้บริหารและอาจารย์ผู้สอน ประเมินด้วย

2.2 งานวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดตัวแปรต้น สถานภาพ และภาคที่ตั้งของสถาบันขงจื้อ หากจะทำการศึกษาวิจัย ในเรื่องเดียวกันต่อไป ควรเพิ่มตัวแปรต้นให้มากกว่าเดิม เช่น วุฒิกการศึกษา ประสบการณ์ใน การปฏิบัติงาน ขนาด สถาบันเป็นต้น

2.3 งานวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณและวิธีวิจัย เชิงคุณภาพด้วย หากจะทำการศึกษาวิจัยในเรื่องเดียวกัน ต่อไป ขอเสนอใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ เนื่องจากงานวิจัยที่ เกี่ยวกับ สถาบันขงจื้อส่วนใหญ่เป็นวิจัยเชิงคุณภาพ

งานวิจัยที่เกี่ยวกับสถาบันขงจื้อด้วยวิธีวิจัยเชิงปริมาณ
น้อยมาก

2.4 งานวิจัยครั้งนี้ ได้สัมภาษณ์ทั้งผู้บริหาร
อาจารย์ผู้สอนและผู้เรียนจากภาคที่ตั้งทั้งสี่ภาค ซึ่งอยู่ใน
ตัวแปรต้นที่กำหนด หากจะทำการศึกษาวิจัยในเรื่อง
เดียวกันต่อไป ควรเพิ่มผู้ให้สัมภาษณ์ให้มากกว่าเดิม เช่น
ผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวกับสถาบัน
ขงจื้อ เป็นต้น

2.5 งานวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการจัดการ
สถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทย หากจะทำการศึกษา
วิจัยต่อไป ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อ
การจัดการสถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทย

2.6 งานวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาการจัดการ
สถาบันขงจื้อแห่งราชอาณาจักรไทย หากจะทำการศึกษา
วิจัยต่อไป ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเปรียบเทียบการ
จัดการสถาบันขงจื้อระหว่างประเทศหรือระหว่างทวีป

เอกสารอ้างอิง

บรรณานุกรม

- เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2546). ภาพอนาคตและคุณลักษณะของคนไทยที่ประสงค์. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ :
ห้างหุ้นส่วนจำกัด วี.ที.ซี. คอมมิวนิเคชั่น.
- จินตนา สระทองขาว. (2554). ปัจจัยองค์การที่ส่งผลต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับคณะวิชา
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน. วิทยานิพนธ์. ศิลปศาสตร มหาบัณฑิต กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ประหยัด ชิดทอง. (2534). ประสิทธิผลของการบริหารงานปกครองนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดเชียงใหม่.
วิทยานิพนธ์. ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. (หน้า 287-297). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภรณ์ ศิริโชติ. ภาวดี ภัคดี. วิลาวัลย์ ขมนิรัตน์ และคณะ. (2554). รายงานผลการตรวจประเมินคุณภาพภายใน
มหาวิทยาลัยขอนแก่นสถาบันขงจื้อ ตามเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ
ประจำปีการศึกษา 2553. (หน้า 3-30). ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วรศักดิ์ มหัทธโนบล เขียน. อีระวิทย์ สมเกียรติและคณะ. (2542). จีน-ไทยในศตวรรษที่ 21. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- Embassy of the People's Republic of China in the Kingdom of Thailand. (2014). สรุปความสัมพันธ์จีนไทย.
สืบค้นเมื่อ 25 มกราคม 2557, จาก: <http://www.chinaembassy.or.th>
- Hanban. (Confucius Institute Headquarters). (2014). "Confucius Institute," 2013 Annual Report. 2014 (1),12
สืบค้นเมื่อ 22 พฤษภาคม 2557, จาก: [http://www.hanban.edu.cn/confuciusinstitutes/
node_10961.htm](http://www.hanban.edu.cn/confuciusinstitutes/node_10961.htm)
- Juewan Chen, Duanyang Wu. (2009). "การทบทวนประวัติการพัฒนา สาเหตุและคุณลักษณะของสถาบันขงจื้อ."
JOURNAL OF NATIONAL ACADEMY OF EDUCATION ADMINISTRATION. No.4 2009. Beijing
(China) : NATIONAL ACADEMY OF EDUCATION ADMINISTRATION. p.26.
- Li Yuan, Xiaoqi Zheng. (2010). "Review on the Contribution, Organizational Behavior and Function
Orientation of Confucius Institutes," UNIVERSITY EDUCATION SCIENCE. No.4 2010.
(Cumulatively No.122), Beijing (China) : School of Humanities and Social Sciences, Research
Center for Capital Higher Education Development, Beihang University. p.100.

- Lihua Xu. (2008). "Development of Confucius Institute: Status Quo, Problems and Future Trends," *Journal of Zhejiang Normal University (Social Sciences)*. Zhejiang(China): Zhejiang Normal University. 33(5), p.25-31.
- Likert, R. (1981). "System 4: A Resource for Improving Public Administration." *Public Administration Review*. 41(6): p.674-678.
- Mi Wang. (2008). *ศึกษารูปแบบการเรียนการสอนภาษาจีนสถาบันขงจื้อแห่งประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์. Shan Dong (China) : Shan Dong University. p.27.
- Office of Chinese Language Council International. (2014). *Confucius Institute Constitution*. สืบค้นเมื่อ 20 มิถุนายน 2557 , จาก: <http://www.hanban.org/confuciusinstitutes>
- Ronglin Cen. and Huiru Xin. (2528). "พระราชดำริช ในงานพระราชทานเลี้ยงอาหารค่ำเป็นเกียรติแก่ ฯพณฯ นายหลี่เซียนเนียน ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนและภริยา". ใน *ภาษาไทย ๓*. (หน้า 12). Beijing : Beijing Teaching and Research Press. Beijing Foreign Studies University. 2nd ed. 1993.
- Xia Xiao. (2011). *ศึกษาการจัดการและการพัฒนาสถาบันขงจื้อด้วยภายใต้มุมมองโลกาภิวัตน์*. วิทยานิพนธ์. Beijing (China) : University of Science and Technology of China. p.15.
- Xue Han. (2012). *Problems and Countermeasures teaching chinese language confucius of southern Thailand*. Heilongjiang(China): Heilongjiang University. p.54-94.
- _____. (2012). *ศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนของสถาบันขงจื้อภาคใต้ในราชอาณาจักรไทย*. วิทยานิพนธ์. Hei Long Jinag (China) : Hei Long Jinag University. p. 19-52.
- Yanjun Li.(2009). "A Study on Self-assistance Development Trend of Confucius Institute". *Journal of Yanbian University (Social Science)*. Oct.2009 Vol.42 No.5. Jilin(China): Yanbian University. p.62-65.

บุคลากรกรม

- กวิน แซ่ซู่. (ผู้ให้สัมภาษณ์). Kaiyin Zhou (ผู้สัมภาษณ์). หมู่บ้านปิยะมิตร 2 ตำบลเมือง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา. เมื่อวันที่ 23 พฤศจิกายน พ.ศ.2557.
- ณัฐกานต์ หอมเนียม. (ผู้ให้สัมภาษณ์). Kaiyin Zhou (ผู้สัมภาษณ์). 153 ท. 231 ถนนสุขุโขทัย แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร. เมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน พ.ศ.2557.
- มุกิตา มะลิลาพันธุ์. (ผู้ให้สัมภาษณ์). Kaiyin Zhou (ผู้สัมภาษณ์). 53/8 คลองกุ่ม บึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร. เมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน พ.ศ.2557.
- รุ่งทิวา กิมวาทะ. (ผู้ให้สัมภาษณ์). Kaiyin Zhou (ผู้สัมภาษณ์). 66 หมู่บ้าน 10 ตำบลลำตวน อำเภอลำตวน จังหวัดสุรินทร์. เมื่อวันที่ 2 ธันวาคม พ.ศ.2557.
- ลดาวัลย์ แซ่เซ่น. (ผู้ให้สัมภาษณ์). Kaiyin Zhou (ผู้สัมภาษณ์). 88 ถนนรัตนกิจ ตำบลเมือง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา. เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ.2557.

- วทันยา วิทยาสุนทร (ผู้ให้สัมภาษณ์). Kaiyin Zhou (ผู้สัมภาษณ์). 333 ม.1 ตำบลท่าสุด อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย. เมื่อวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2557.
- ศิริวิมล พรคุ้มเกล้า. (ผู้ให้สัมภาษณ์). Kaiyin Zhou (ผู้สัมภาษณ์). 9 ซอยสุนทรศิริ ถนนประชากรราษฎร์บำเพ็ญ ห้วยขวางรัชดาภิเษก กรุงเทพมหานคร. เมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน พ.ศ.2557.
- Jiajun Shi. (ผู้ให้สัมภาษณ์). Kaiyin Zhou (ผู้สัมภาษณ์). 88 ถนนรัตนกิจ ตำบลเมือง อำเภอเบตง จังหวัดยะลา. เมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน พ.ศ.2557.
- Jingzhi Yu. (ผู้ให้สัมภาษณ์). Kaiyin Zhou (ผู้สัมภาษณ์). 13 หมู่ 6 ถนนสุขุมวิท 53 ซอยเนินพลับหวาน ตำบลหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี. เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ.2557.
- Ronglian Liang. (ผู้ให้สัมภาษณ์). Kaiyin Zhou (ผู้สัมภาษณ์). 13 หมู่ 6 ถนนสุขุมวิท 53 ซอยเนินพลับหวาน ตำบลหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี. เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ.2557.